

Egenmäktigt förfarande

Av civilingenjör JOHN-HENRY SAGER

I anslutning till häradshövdingen Erik Thomassons artikel i häfte 1/1964, sidan 67, om att en lastbilsförare blivit dömd för egenmäktigt förfarande på grund av att han flyttat en personbil ett stycke för att erhålla parkeringsutrymme och personbilen därvid kommit att stå olagligt nära ett gathörn, finnes anledning att ifrågasätta, om utgången blivit densamma, om personbilen från början i stället stått olagligt nära gathörnet och mannen observerat detta och därför ur trafik-säkerhetssynpunkt rullat bort bilen till lagligt avstånd från gathörnet. Skulle mannen även då ha blivit dömd för egenmäktigt förfarande?

Och hur måne hade det gått, om personbilen stått parkerad framför en inkörspport och hindrat lastbilen att komma ut: vad hade följden då blivit, om lastbilsföraren tagit sig för att flytta den i stället för att avvakta personbilsförarens återkomst eller handräckning efter beslut av länsstyrelsen?

Anledningen till att lastbilsföraren blev dömd för egenmäktigt förfarande i det refererade fallet får väl antagas ligga däri, att han genom sin åtgärd att flytta personbilen utsatte personbilsföraren för risken att bli oskyldigt dömd för olaga parkering, nämligen om det genom utredningen ej blivit ådagalagt, att bilen flyttats av annan person.

John-Henry Sager.

Kommentar

Av häradshövding E THOMASSON.

1. Hurudan utgången hade blivit om personbilen från början stått olagligt nära gatuhörnet och lastbilsföraren ur säkerhetssynpunkt rullat bort personbilen till lagligt avstånd vet inte jag. Men om det varit en påtaglig trafikfara, borde lastbilsföraren ha gått fri; det är då ett slags nödsituation, som gör även en i och för sig olovlig åtgärd tillåten. Att lastbilsföraren själv klarat gatuhörnet och att faran alltså gäller icke honom utan andra bör icke inverka. — För att ta ett exempel från min egen erfarenhet: En gång körde jag i vinternattens mörker på en kurvig väg och fann denna ganska spärrad av en lastkälke, som en lastbil tappat. Jag klarade mig (nätt och jämnt), lyfte kälken upp på snövallen för att ingen annan skulle råka i olycka. Även med hovrättens ståndpunkt torde jag ha blivit frikänd. (I vart fall nu preskriberat.)

2. Om personbilen hade stått utanför en inkörspport, förmodar jag att hovrätten dömt såsom nu.

3. Om hovrätten lagt någon vikt vid personbilens förarens fara att dömas för olaga parkering, borde detta ha sagts i motiveringen. Detta har emellertid icke skett.

E Thomasson.